

ת"פ 47609/03/15 - מדינת ישראל נגד אחמד אלטלאקה

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 יולי 2017

ת"פ 47609-03-15 מדינת ישראל נ' אלטלאקה (עציר)

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם
אחמד אלטלאקה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד חזי כהן

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בת.פ. 47609-03-15 בעבירות של התחזות לאחר לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977, נהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תשל"ל-1970, ונהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נ"ח), תשכ"א-1961.

מעובדות כתב האישום המתוקן בת.פ. 47609-03-15 עולה כי ב-19.1.15 בכביש 444 לכיוון דרום, נהג הנאשם ברכב מסוג טויוטה מ.ר. 7225823 למרות שרשיונו פקע בשנת 1997 וכשהוא בפסילה.

בנסיבות אלה עיכב שוטר את הנאשם והרכב לבדיקה וביקש מהנאשם להזדהות. הנאשם הציג לשוטר רשיון נהיגה על שם אחיו מחמד אלטלאקה. הנאשם נשאל ע"י השוטר "מי זה בתמונה?" והנאשם השיב: "זה אני".

הנאשם צרף תיק נוסף, תיק תעבורה 7175-01-17, והורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירות של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, נהיגה כשהרשיון פקע, לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה, סירוב למסור שם ומען, לפי סעיף 62(4) לפקודת התעבורה ונהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תשל"ל-1970.

מעובדות כתב האישום בתיק 7175-01-17 עולה כי רשיונו של הנאשם נפסל ביום 15.12.10 בהעדרו בתיק תעבורה 7736-05-10 למשך שנה.

דבר הפסילה הובא לידיעת הנאשם בחקירתו במשטרה ביום 19.1.15. הנאשם לא הפקיד את רשיונו במזכירות בית המשפט.

ביום 18.1.17 נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג איסוזו מ.ר. 1270164 בראש העין. הנאשם נהג ברכב הנ"ל כאשר תוקף רשיונו פקע בשנת 1997.

הנאשם נעצר על ידי שוטרים והתבקש להזדהות ובנסיבות אלה הציג תעודת זהות של אחר והתחזה בשמו.

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש גליון המרשם הפלילי של הנאשם, ממנו עולה כי לנאשם 6 הרשעות קודמות בין השנים 1990 - 2012 בעבירות של החזקת ורכישת נשק שלא כדין, עבירות סמים, עבירות זיוף שטר כסף, הפרעה לשוטור במילוי תפקידו והתחזות לאדם אחר במטרה להונות.

על הנאשם אף הוטלו שני עונשי מאסר, בני 14 ו-8 חודשים, בשנים 2002 ו-1999.

ביום 22.3.12 ניתן גזר דין בת.פ. (שלום פ"ת) 25761-07-10 בו הורשע הנאשם בעבירה של התחזות לאדם אחר במטרה להונות. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה בה הורשע וכן נדרש הנאשם לחתום על התחייבות ע"ס 1,500 ₪ שלא לעבור עבירה כנ"ל תוך 3 שנים.

גזר הדין הוגש.

בנוסף הוגש גליון ההרשעות הקודמות של הנאשם בעבירות תעבורה ממנו עולה כי לנאשם 22 הרשעות קודמות בין השנים 1988 - 2010 בין היתר בעבירות רבות של נהיגה ללא רשיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה בזמן שרשיון הרכב פקע, ועבירות נוספות.

הנאשם הופנה למתן תסקיר בעניינו אשר יתייחס אף למאסר המותנה התלוי כנגדו.

מהתסקיר עולה כי הנאשם, יליד 1964, נשוי ואב ל-7 ילדים, תושב כפר קאסם.

הנאשם עבד במשך מספר שנים לפני מעצרו בתיק זה כאיש שטח בתאגיד מים עין אפק.

הנאשם סיים 8 שנות לימוד ונשר מהלימודים לאור הישגים נמוכים. הוא עבד בעבודות שונות ומשנת 1988 עובד בעיריית ראש העין. אשתו של הנאשם הינה עקרת בית והנאשם הינו המפרנס העיקרי של משפחתו.

נסקר עברו הפלילי כמפורט לעיל.

נמסר כי מהיכרות שירות המבחן עם הנאשם משנת 2005, לאחר הרשעתו בעבירות נגד דומות לעבירות הנוכחיות, ההתרשמות הייתה כי הנאשם מתקשה בהתנהלות נורמטיבית ובהתאם לגבולות החוק וקיים סיכון להישנות עבירות.

נמסר עוד כי שירות המבחן ערך אבחון מעצר לנאשם בתיק המצורף, ובמסגרתו לא ניתנה המלצה על שחרור הנאשם, לאור הספק באשר ליכולתו של הנאשם לעמוד בתנאים המגבילים שיוטלו עליו לנוכח לחץ כלכלי ואחריותו לפרנסת משפחתו.

נמסר כי אף באבחון נוסף שנערך לא ניתנה המלצה על שחרורו בתנאים והוא נותר עצור עד תום ההליכים כנגדו בהתאם להחלטה מיום 27.3.17.

באשר לעבירות נשוא כתבי האישום, הנאשם הודה בביצוען. בהתייחס לעבירות המצויות בכתב האישום בתיק

47609-03-15 הנאשם מסר כי החזיר את הרכב מהמוסך הבית ולגבי העבירות בתיק המצורף נמסר כי נסע לעבודה בכדי לפרנס את משפחתו.

לעניין עבירת ההתחזות הנאשם מסר כי במקרה רשיון הנהיגה של אחיו היה ברכב ומאחר וידע שאין לו רשיון הציג את הרישיון של אחיו.

הנאשם לא הסביר את מעשיו וטען כי לא היה מודע לקיומו של מאסר המותנה התלוי כנגדו.

הנאשם הדגיש את תפקודו התעסוקתי והיותו מפרנס יחיד ובנסיבות אלה מסר כי הטלת עונש מאסר בפועל יפגע בפרנסת משפחתו.

עם זאת הרושם שהתקבל הינו כי הנאשם מתקשה להסביר מעורבותו הפלילית וכן מעורבותו בעבירות תעבורה וממזער מהבעייתיות שבכך, תוך שנתלה בחובתו לפרנס את משפחתו.

בסיכום, לאור התנהלותו הבעייתית של הנאשם כפי שפורטה לא הומלץ על מעורבות טיפולית של שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

בנסיבות אלה גם לא הומלץ על הארכת המאסר המותנה התלוי כנגדו.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בתיק הצירוף ביום 18.1.17, יממה בלבד לאחר הרשעתו בתיק העיקרי ושליחתו לתסקיר שרות המבחן, בעבירות כמעט זהות, והוא נעצר עד תום ההליכים.

נטען כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-20 חודשי מאסר ביחס לכל אירוע.

ב"כ המאשימה הפנתה לפל"א (תעבורה פ"ת) 6356-07-13 מד"י נ' חאלד חאג יחיא, שבו נקבע מתחם כנ"ל בעבירות נהיגה בפסילה, ללא רשיון וללא ביטוח בתוקף.

באותו מקרה הוטלו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל וכן הופעלו מאסרים מותנים של 12 ו-5 חודשים במצטבר, כך שבסה"כ הוטלו על הנאשם 29 חודשי מאסר.

ב"כ המאשימה התייחסה לעברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם.

כן התייחסה ב"כ המאשימה לאמור בתסקיר שרות המבחן, ולהתרשמותה של קצינת המבחן כי הנאשם ממזער מהבעייתיות בהתנהגותו, מסביר ביצוע עבירות על רקע היותו מפרנס יחיד, אינו מביע נזקקות טיפולית ולהערכתה נוהג באופן מניפולטיבי ואימפולסיבי, תוך סיפוק צרכיו המיידיים ותוך התייחסות בעייתית לגבולות החוק.

נטען כי מדובר בשתי עבירות של נהיגה בפסילה, כאשר בית משפט לתעבורה, רואה מקרים אלו בחומרה רבה ובהתאם לכך ננקטת עמדה עונשית הן ביחס לעונש המאסר והן ביחס לתקופות הפסילה.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם אמנם אינו נכנס בגדרו של סעיף 40 א' לפקודת התעבורה, לפיו נהיגה שלישית בפסילה תוך עשור, קיימת פסילת חובה של 10 שנים, לאור חלוף הזמן מהרשעתו השלישית בעבירה של נהיגה בפסילה,

אך יחד עם זאת נטען כי עבירת הנהיגה בפסילה מגלמת חומרה יתרה הן משום הסיכון הברור לציבור המשתמשים בדרך והן משום הזלזול הבוטה בחוק.

ב"כ המאשימה הפנתה לרע"פ 221-2011 ולרע"פ 7612-13 **שמעון אמסלם נ' מד"י** בהם התייחס בית המשפט העליון לכך שנהיגה בפסילה מחייבת עונש של מאסר בפועל ולא בדרך של עבודות שרות.

ב"כ המאשימה טענה כי במקרה זה התנהגותו פורצת הגבולות של הנאשם באה לידי ביטוי בכך שהוא מבצע עבירות תעבורה שעניינן כמעט זהה יום לאחר שהוא הודה בכתב אישום ונשלח לקבלת תסקיר, וזאת כשהוא יודע שמאסר מותנה תלוי מעל ראשו, ויש להתחשב בכך לחומרא בגזר הדין.

נטען כי צירוף התיק דווקא בבית משפט השלום כאשר העבירות הינן עבירות תעבורה נעשה במתכוון, ועל כן יש צורך בהעברת מסר והטלת עונש ראוי בגין עבירות אלה וכן מסר לפיו אין זה ראוי שהנאשם יצא נשכר ממעברים בין בתי משפט.

לאור כל האמור לעיל, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 28 חודשים שיכלול את הפעלת המאסר המותנה, זאת לצד מאסר על תנאי, שלילת רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת מ-4 שנים ובמצטבר לכל פסילה נוכחית, פסילה על תנאי וקנס משמעותי.

נמסר כי הנאשם עצור מיום 18.1.17 ועד היום.

ב"כ הנאשם טען כי אין מקום לטענות ב"כ המאשימה בדבר מטרת צירוף התיקים, וזאת כאשר החוק מאפשר להעביר את תיק התעבורה לכאן ולא להיפך. נטען כי הצירוף נעשה במטרה לנקות שולחן בשעה שמתנהלים שני תיקים במקביל.

ב"כ הנאשם טען כי אין לקבל את עתירת המאשימה להפעלת המאסר המותנה.

לחילופין, נטען כי אם בית משפט יחליט שיש לגזור עונש ארוך יותר, אזי יש לקבוע כי היתרה תהיה בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם טען כי מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות נשוא כתבי האישום הינה החל ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

הוגשה פסיקה רלוונטית.

ברע"פ 1973-13 **חסן נ' מד"י** נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של נהיגה ללא רשיון כשיש בעברו עבירות חוזרות, הנאשם נהג כאשר רישיון נהיגתו פג מזה 11 שנה ונדון בבית משפט ל-45 ימי מאסר, מאסר על תנאי ופסילה.

בעפ"ג (מרכז) 36074-01-12 **רועי כהן נ' מד"י** הורשע הנאשם בעבירות התחזות, שימוש ברשיון נהיגה מזויף והפרעה לשוטר. בית משפט השלום גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה.

בת"פ (שלום רמלה) 5557-03-14 מד"י נ' **אופיר כהן** הורשע הנאשם בעבירות נהיגה בפסילה, התחזות, הפרעה לשוטר ונהיגה ללא ביטוח. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם אחד לכל האירוע ולפיו הענישה הראויה הינה החל מחודשיים מאסר בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועונשים נלווים.

בת"פ (שלום רמלה) 49218-05-13 מד"י נ' **אמג'ד אעראר** הורשע הנאשם בעבירות התחזות, הפרעה לשוטר ונהיגה ללא רשיון. נקבע מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי ל-10 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים.

בתת"ע (פ"ת) 6718-12-10 מד"י נ' **זעין עאזם** הורשע הנאשם בעבירות נהיגה ללא רשיון נהיגה בתוקף וללא ביטוח בתוקף. על הנאשם הוטלו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים.

נטען כי במקרה דנן לא קיימים שיקולים שיצדיקו סטייה מהמתחם.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם בן 53, נשוי ואב ל-7 ילדים, מפרנס יחיד ל-6 ילדים שתלויים בו וגרים עמו.

נטען כי עונש המאסר פגע ופוגע בנאשם ובבני משפחתו, בעוד הנאשם מצוי מזה למעלה מ-5 חודשים במעצר.

ב"כ הנאשם טען כי הליך המעצר הינו הליך חריג כאשר עסקין בעבירות תעבורה, והנאשם נמצא במעצר לאור העדר חלופה מספקת, דבר שפגע בו בעוד שנאלץ לנהל את התיק כשהוא שרוי במעצר מאחורי סורג ובריח.

נטען כי הנאשם הודה, נטל אחריות, הביע חרטה וחסך זמן שיפוטי יקר.

לענין עברו הפלילי נטען כי העבירה האחרונה בוצעה בשנת 2010 כאשר ההרשעה הינה משנת 2012. נטען כי ניתן לראות כי בפרק הזמן הזה הנאשם זנח את מעורבותו השולית בפלילים ובחר לפרנס את בני משפחתו, כאשר אף שרות המבחן מציין את עבודתו של הנאשם כגורם יציב וחיובי.

כן התייחס ב"כ הנאשם לעברו התעבורתי של הנאשם המונה 22 עבירות כאשר נטען כי העבירה האחרונה הינה משנת 2010 ומאז חלה שינוי בחיי הנאשם.

נטען כי העבירות הנוכחיות הינן בבחינת מעידה של הנאשם לאחר שתקופה ארוכה לא ביצע עבירות.

נטען כי הנאשם מרצה מעצרו בצורה ראויה מבלי להיות מעורב בפעילות שאינה חוקית בין כותלי בית הסוהר.

ב"כ הנאשם טען כי משיחה של שרות המבחן עם גורמי שב"ס עולה כי לא מדובר בנאשם שיש לו מעורבות בעייתית או בעיות משמעות, מה שמעיד שאמנם היתה פה בעיה שקשורה לעבירות תעבורה, אך לא מדובר בנאשם בעל התנהלות עבריינית.

ב"כ הנאשם טען כי מעצרו הממושך של הנאשם, מזה למעלה מ-5 חודשים, מהווה גורם מרתיע וחינוכי, המדגיש בפני הנאשם את החומרה שבנהיגה בזמן פסילה וחומרת עבירות ההתחזות.

נטען עוד כי הנאשם הינו מוסלמי ובימים אלה חל חודש הרמאדן, שהינו תקופה של חגים ושמחה, בעוד שהנאשם שוהה במעצר מבלי יכולת לחגוג את החגים עם משפחתו.

נטען כי יש להתחשב בכך שהנאשם ביצע את העבירות על מנת לפרנס את משפחתו.

לאור האמור לעיל עתר ב"כ הנאשם להסתפק בהפעלת המאסר על תנאי תוך ניכוי ימי מעצרו.

כן נתבקשה התחשבותו של בית המשפט בנושא השלילה והטלת קנס כספי, אשר במידה ויוטל, יוטל באופן מתון ומידתי.

דין

מהצטברות העבירות ומעברו הפלילי העשיר של הנאשם בתחום התעבורתי עולה כי הנאשם הינו רצידיביסט בתחום הנהיגה ללא רשיון ונהיגה בפסילה, ואף מצטייד לצורך הטעיית גורמי האכיפה ברשיון נהיגה של אחיו אותו הוא מחזיק ברכבו ומציג אותו כל אימת שנעצר לבדיקה ע"י שוטר או פקח. יצוין כי כך נהג הנאשם גם בתיק בגינו הוט עליו המאסר המותנה, בשנת 2010.

בנסיבות אלה, ולנוכח האמור בתסקיר המלמד על אי הפנמה של חומרת התנהגותו, אין מקום להורות על הארכת המאסר המותנה.

לענין מתחם הענישה, אני קובעת בהסתמך על הפסיקה שהוצגה, כי מתחם הענישה בגין כל אחד מכתבי האישום נע בין מאסר קצר בעבודות שירות לבין מאסר בפועל לתקופה של שנה.

בהתחשב בנטילת האחריות וחסכון הזמן השיפוטי, וכך שלא נזקפו לחובת הנאשם עבירות פליליות

משנת 2010 ואילך, למעט עבירות התעבורה וההתחזות שבפני, ומנגד - לנוכח הרצידיביזם בעבירות אלה, אני גוזרת על הנאשם ענוש בחלקו האמצעי של המתחם.

אני מפעילה את המע"ת של 6 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 2576-07-10.

בגין העבירות נשוא כתבי האישום, אני גוזרת על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל.

העונשים ירוצו בחופף ובמצטבר בהתאמה, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו - 18.1.17.

6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים משחרורו, שלא יעבור עבירה בה הורשע.

אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק או לקבל רשיון נהיגה לתקופה של שנתיים, וזאת במצטבר לכל פסילה אחרת. יצוין כי

אין צורך בהפקדת רשיון.

קנס בסך 2,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.8.17.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז תמוז תשע"ז, 11 יולי 2017, במעמד הצדדים.